Parašė siaipzvejys
Antradienis, 29 Gegužė 2012 13:23



Važiuodami pajūrių nuo Šventosios ir kirtę Latvijos sieną, už kelių kilometrų nuo jos pasitinka nuoroda “Pape 8 km”. Vykdami šia kryptimi iki miestelio, ežero pro žolių tankumyną tikriausiai nė neišvysite. Tačiau jis ten tikrai yra, ir visai nemenkas – dydžio su lik Kauno mariomis.

Šis ežeras yra vienas iš labiausiai saugomų Europos ir pasaulio paukščių draustinių. Tačiau meškeriotojus labiausiai domina šio ežero žuvys, o jų, patikėkite, čia išties gausu.

Papės ežerą pavadinti ežeru sunku. Dėl didelę dalį telkinio ploto užimančių nendrių bei kitų vandenžolių tai greičiau tūkstančiai mikroežerų vienoje vietoje. Visame ežere vyraujantis gylis – metras. Tačiau sunku būtų rasti ežerą, kuriame būtų tiek daug lydekų kaip Papės ežere. Taip pat labai gausi ešerių populiacija, o iš „baltųjų“ žuvų vyrauja raudės, lynai, karosai, yra kuojų, nedidelių karšių.

Lydekų žūklė

Lydekavimas Papės ežere kaip diena nuo nakties skiriasi nuo įprasto spiningavimo tradiciniuose ežeruose. Pagrindinės šio ežero dantytųjų buveinės – gana tankūs žolynai ir jų pakraščiai, tad norint jas pagauti, masalus tenka mesti į žoles. Dėl šios priežasties lydekų žūklėje patartina naudoti gana galingą 2,7 m ilgio, 10-40 g galio spiningą ir tvirtą, 0,16-0,18 mm pintą valą. Kone kas antras metimas baigiasi masalo „įsikirtimu“ į žoles, todėl su tokiais įrankiais tiesiog perpjauni žoles ir išvaduoji masalą. Svarbu pažymėti, kad plonesniu valu geresnės lydekos nepavyktų suvaldyti – šiame ežere jos išties labai kovingos – mėgsta statyti žvakes ir sumaniai naudojasi žolynų priedanga.

Pačios geriausios „lydekinės“ vietos – tai vadinamosios „akys“ tarp žolių. Papės lydekų ištekliai tikrai gausūs. Lydekų standartas gana vienodas – apie 1-1,5 kg, tačiau galima pagauti ir 2,5-4 kg plėšrūnių. Žvejojant skirtuliais gali pasisekti ištraukti ir per 8 kg sveriančių lydžių.

Lydekas geriausia spiningauti ant itin lengvų, 3-6 g galvakablių užmautais guminukais. Vieninteliai kabliukai į viršų nukreiptu smaigaliu mažiau kabinasi už žolių.

Papėje vyrauja gana įdomus dėsnis, prieštaraujantis daugelio žvejų įsitikinimui. Apsiniaukusią dieną čia veiksmingiausios ryškios spalvos: salotinė, oranžinė ir kitos, o saulėtą – tradicinė balta juoda.

Atvažiuojant atostogauti patartina atsivežti daugiau guminukų, kadangi dėl kibimų gausos minkštųjų masalų užtenka neilgai – jų uodegas kaipmat surėžo ar „apkarpo“ lydekų dantys. Dar vienas niuansas – gaudant šiame ežere reikia rinktis kuo grubesnius pavadėlius. Tradiciniai volframiniai čia visiškai netinka – nuo nuolatinio įtempimo po keliolikos metimų pavadėliai pradeda garankščiuotis ir tenka juos keisti.

Ešerių žūklė

Labai azartiška ešerių žūklė mikromasalais. Dryžuotieji čia kimba išties gražūs – dažniausiai 100-300 g svorio, tačiau tūno jie toli gražu ne visur. Tenka apiplaukti nemažus plotus, kol randi rainuotųjų būrelį. Kai ešeriai „pikti“, jie atakuoja ir lydekoms skirtus masalus.

Efektyvi ir įspūdinga ešerių žūklė mailiumi. Ešerius meškeriojant mailiumi, mikromasalai jų nedomina. Pastebėta, jog daugiausia kibimų padovanoja vadinamosios „tepalo“ spalvos mikrotvisteriukai su blizgučiais, tačiau vieną sykį būna veiksmingesnis raudonas blizgutis, kitą kartą – mėlynas ar baltas, tad rekomenduojama turėti visko.

Raudžių žūklė

Anot žvejų, raudžių Papės ežere – it buožgalvių baloj, todėl nepagauti tiesiog neįmanoma. Geriausias masalas – musės lervų virtinė. Dažniausiai tereikia užmesti prie žolių ir nė mirktelti nespėjus plūdė dingsta. Tiesa, daug raudžių iš vienos vietos neištrauksi – greit pasibaido. Vasarą raudės išsiduoda vandens paviršiuje palikdamos nedidelius ratilėlius, tad plaukiant jų žvejoti tereikia trupučio atidumo. Jaukinti neverta – ir be to puikiausiai kimba.

Lynų žūklė

Ežere lynų tikrai gausu. Paprastai lynai laikosi žolėse, todėl iš anksto pajaukinus pašarais, akutėse tarp žolių jų sugaunama tikrai nemažai. Valas turėtų būti neplonesnis kaip 0,2 mm, gylis – apie 1m, masalas - sliekas. Masalas pakeliamas apie 5 cm nuo dugno, kartais neblogai kimba ir su dugninėmis meškerėmis. Dažniausiai sugaunami lynai sveria apie 1 kg, tačiau nepraraskite budrumo- užkimba ir po 2-3 kg. Tokius suvaldyti žolėse nelengva, todėl būtinas geras stiprus valas. Gaudant lynus, dažnai užkimba ir karšiai, sveriantys po 2-3 kg, kartais ir didesni.

Žvejojant patartina turėti daugiau kabliukų, nes jei masalą sugriebia lydekos - neretai nukanda, o kartais lynai ar karšiai įsisuka į žoles ir nutraukia valą.. Tuomet lengviau ištraukti žuvį su tinkleliu.

